

Usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 27.07.1978, sp. zn. To II 3/78, ECLI:CZ:NS:1978:II.3.1978.1

Číslo: 12/1979

Právní věta: I. Přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 písm. d) zák. č. 150/1969 Sb. ve znění zák. č. 46/1973 Sb. se jako pachatel nebo spolupachatel může dopustit jen odsouzený. Naproti tomu trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. se může dopustit i jiná osoba než odsouzený nebo osoba ve vazbě. II. Soustavné poskytování drog odsouzeným a usnadňování nedovolené činnosti odsouzených je závažným jednáním směřujícím k zmaření účelu trestu ve smyslu znaků trestného činu maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. /1/

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 27.07.1978

Spisová značka: To II 3/78

Číslo rozhodnutí: 12

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Maření výkonu úředního rozhodnutí

Předpisy: 150/1969 Sb. § 7 písm. d) 140/1961 Sb. § 171 odst. 1 písm. c)

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud ČSR zamítl odvolání obž. J. H. proti rozsudku krajského soudu v Praze ze dne 13. dubna 1978 sp. zn. 1 T 34/75 podle § 256 tr. ř. jako nedůvodné.

Z odůvodnění:

Rozsudkem krajského soudu v Praze ze dne 14. listopadu 1975 sp. zn. 1 T 15/75 byl obžalovaný J. H. uznán vinným návodem k trestnému činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 10 odst. 1 písm. b), § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák. a trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. Za to byl odsouzen podle § 132 odst. 1 tr. zák. se zřetelem na § 35 odst. 1 tr. zák. k úhrnnému trestu odnětí svobody na pět roků, pro jehož výkon byl podle § 39a odst. 3 tr. zák. zařazen do druhé nápravně výchovné skupiny, přičemž podle § 229 odst. 1 tr. ř. byl poškozený národní podnik Uranové doly v Příbrami odkázán se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Krajský soud spatřoval trestnou činnost obžalovaného J. H. v tom, že dne 1. až 2. dubna 1974 požádal obžalovaného P. S., aby mu z ovládacího pultu razicí plošiny Alimak vymontoval a přinesl

různá tlačítka, spínače a kontrolky a dále že od roku 1973 do listopadu 1974 jako civilní zaměstnanec n. p. Uranové doly Příbram poskytoval odsouzeným pracujícím na šachtě, a to D. V., J. S., P. S., J. K., J. M., V. M a J. N. jako drogy astmatické léky s obsahem efedrinu, a to Asthmin a Yastil, dále pak D. V. a J. S. zprostředkoval písemný styk s rodinnými příslušníky, zaslání peněz nebo balíčků a některým z nich půjčoval peníze.

K odvolání J. H. zrušil Nejvyšší soud ČSR usnesením ze dne 20. února 1976 sp. zn. To 1/76 napadený rozsudek u obžalovaného J. H. ve výroku o vině, pokud jím byl uznán vinným trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. a v důsledku toho i ve výroku o trestu a způsobu jeho výkonu a podle § 259 odst. 1 tr. ř. vrátil věc soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Potom rozhodl krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 13. dubna 1978 sp. zn. 1 T 34/75 tak, že obžalovaného J. H. uznal vinným trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. Ve spojitosti s výrokem rozsudku krajského soudu v Praze ze dne 14. listopadu 1975 sp. zn. 1 T 15/75 ve znění usnesení Nejvyššího soudu ČSR ze dne 20. února 1976 sp. zn. To 1/76, jímž byl pravomocně uznán vinným pro účastenství na trestním činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 10 odst. 1 písm. b), § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák., uložil mu podle § 132 odst. 1 tr. zák. a § 35 odst. 1 tr. zák. úhrnný trest odnětí svobody v trvání dvou roků nepodmíněně, přičemž pro výkon tohoto trestu byl zařazen do první nápravně výchovné skupiny.

Proti tomuto rozsudku podal J. H. včas v zákonné lhůtě odvolání.

Navrhl přezkoumání výroku o vině, pokud jím byl uznán vinným trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. Má za to, že jako civilní zaměstnanec pracující s odsouzenými v dole bez dozoru příslušníků ostrahy měl ztíženou pozici a byl nucen vyjít s odsouzenými v zájmu úspěšného plnění pracovních úkolů i zajištění výdělků pro svou rodinu. Pokud některým odsouzeným poskytl určité výhody, učinil tak v zájmu dosažení dobrých pracovních výsledků, nikoliv v úmyslu ztěžovat nebo mařit výkon trestu odnětí svobody u odsouzených. Proto by mělo být jeho jednání hodnoceno jen jako přečin podle § 7 písm. d) zák. č. 150/1969 Sb.

Nejvyšší soud České socialistické republiky jako soud odvolací přezkoumal ve veřejném zasedání podle § 254 odst. 1 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, proti nimž mohl odvolatel podat odvolání, i správnost postupu řízení, které přecházelo rozsudku, a shledal, že odvolání není důvodné.

Skutková zjištění ohledně obžalovaného J. H. jsou v souladu s výsledky dokazování. K námitce obžalovaného, že jeho jednání, jímž umožňoval odsouzeným neoprávněné výhody poskytováním prášků s obsahem efedrinu aj., by mělo být hodnoceno jen jako přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 7 zák. o přečinech, dodává odvolací soud k závěrům napadeného rozsudku toto: Ustanovení § 7 písm. d) zák. č. 150/1969 Sb., o přečinech jako v úvahu přicházející má na mysli postih odsouzených, kteří v nápravně výchovných ústavech maří výkon trestu odnětí svobody tím, že předstírají onemocnění, svévolně odmítají stravu, poškozují se na zdraví nebo soustavně a bez závažného důvodu odmítají vykonávat přidělenou práci. Takové jednání nejen ztěžuje splnění účelu výkonu trestu, ale působí i nepříznivě na morálku ostatních odsouzených. Naproti tomu ustanovení § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. postihuje takové jednání páchané i jinou osobou než odsouzeným nebo obviněným, který se nachází ve vazbě, jímž je podstatně narušován režim vazby nebo výkonu trestu, zejména znemožňuje-li plnění nápravně výchovného účelu trestu. Podle výsledků dokazování obžalovaný J. H. v době od roku 1973 do listopadu 1974 mimo nepřítomnost v práci na dole v počtu 70 dní soustavně poskytoval odsouzeným drogy, zprostředkoval dvěma odsouzeným písemný styk s rodinou mimo cenzuru, zaslání peněz nebo balíčků, půjčil odsouzenému D. V. částku 1000 Kčs na

rozloučení s odsouzenými a odsouzenému J. M. částku 100 Kčs. Soustavnost a rozsah obcházení zákazu podávání drog odsouzeným a usnadňování nedovolené činnosti odsouzeným je podle zprávy útvaru Sboru nápravné výchovy v Příbrami velmi vážným problémem, neboť tím dochází ke ztěžování výkonu trestu odnětí svobody. Osoby požívající drogy jsou postiženy různými změnami povahy, projevující se nesnášenlivostí, prchlivostí, podrážděností, hrubostí, projevy vztahovačnosti, bludů a různým stupněm zmatenosti s neklidem a agresivitou a někdy i se sebevražednými pokusy. Tím znesnadňují a znemožňují nápravně výchovnou činnost mezi odsouzenými a ztěžují účel výkonu trestu odnětí svobody. Také porušování systému příkazů, omezení a cenzury je narušováním procesu převýchovy odsouzených. Takovou formou současně mnohdy docházelo z řad zvýhodňovaných odsouzených k „prodeji“ jejich práce civilním zaměstnancům, kteří si pracovní výkon odsouzených přisvojovali. Také zjištěné jednání obžalovaného J. H. celkově přispívalo k narušení vztahu odsouzených k výchově, vzdělávání a k plnění pracovních i ostatních povinností ve výkonu trestu. Podle § 1 zák. č. 59/1965 Sb. je cílem výkonu trestu zabránit odsouzenému v dalším páčání trestné činnosti a soustavně jej vychovávat k tomu, aby vedl řádný život pracujícího člověka. Obžalovaný J. H. působil na odsouzené nevhodným jednáním, které podstatně ztěžovalo plnění úkolů převýchovy odsouzených. Proto důvodně byl uznán vinným trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák.